

Saksnr. 24/2050

01.07.2024

Høringsnotat

- opplysningsplikt for digitale plattformer

Innhold

1	Innledning.....	3
2	Bakgrunn	4
3	Gjeldende rett	6
3.1	Innledning	6
3.2	Formidling av drosjetjenester.....	6
3.3	Formidling av utleie av fast eiendom mv.....	7
3.4	Hvem opplysningsplikten påhviler	8
3.5	Identifikasjon av den skattepliktige og kopi av opplysninger.....	8
3.6	Tvangsmulkt og overtredelsesgebyr	9
4	Forslag	10
4.1	Innledning	10
4.2	Hvem som er opplysningspliktige - «digitale plattformer»	11
4.2.1	Unntak - plattformer med en forretningsmodell som gjør at den ikke har selgere som det skal rapporteres om	13
4.2.2	Særlig om drosjetjenester	13
4.2.3	Særlig om formidling av utleie av fast eiendom for ikke digitale plattformer ..	14
4.3	Opplysningspliktens omfang og innhold	15
4.3.1	Opplysninger om «utleieren, tjenesteyteren eller selgeren».....	15
4.3.1.1	Unntak for offentlig virksomhet, børsnoterte selskaper, hoteller og selgere med lav omsetning	17
4.3.2	Opplysninger «om det formidlingen gjelder og vederlaget».....	18
4.3.2.1	Opplysninger om hva som er formidlet.....	18
4.3.2.2	Opplysninger om vederlaget.....	19
4.3.2.3	Opplysninger om trukket eller forhåndsbetalt gebyr mm.....	20
4.3.2.4	Identifikasjonsopplysninger	20
4.3.2.5	Opplysninger om betalingskonto.....	21
4.4	Selgergjennomgang.....	22
4.4.1	Identifisering og verifisering av selgerne	22
4.4.2	Effektiv gjennomføring og håndheving.....	25
4.4.2.1	Konsekvensene av at formidlingstjenesten ikke får opplysninger	25
4.4.2.2	Oppbevaringsplikt	25

4.4.2.3	Kontroll av etterlevelsen og håndheving	26
4.5	Når opplysningsplikten påhviler flere opplysningspliktige	27
4.6	Når og hvordan opplysningene skal gis	27
5	Ikrafttredelse og overgangsordning	28
6	Konsekvenser av forslaget.....	29
7	Forslag til forskriftsendring	29

1 INNLEDNING

Skattedirektoratet sender på høring forslag om endringer i forskrift 23. november 2016 nr. 1360 til skatteforvaltningsloven (skatteforvaltningsforskriften). Forslaget er en oppfølging av [Finansdepartementet sitt forslag i høringsnotat av 28. juni 2024](#) om å innføre nye regler i skatteforvaltningsloven § 7-11 om opplysningsplikt for digitale plattformer som formidler utleie av fast eiendom, utleie av transportmidler, salg av tjenester og salg av varer. Forslaget forutsetter at departementets forslag til lovendringer blir fremmet for og vedtatt av Stortinget.

Forslagene gjennomfører OECDs internasjonale standard for automatisk utveksling av opplysninger om inntekter opptjent gjennom digitale plattformer, «Digital Platform Information» (DPI), i norsk rett. Det innebærer at digitale plattformer skal rapportere tredjepartsopplysninger til skattemyndighetene om utleie av fast eiendom eller transportmidler og salg av tjenester eller varer som formidles gjennom plattformen. Opplysninger om skattepliktige bosatt i andre land vil bli utvekslet med det aktuelle landet.

Formålet med forslaget er å møte de skattemessige utfordringene knyttet til en økende grad av digitalisering av økonomien ved å styrke eksisterende regler om automatisk utveksling av opplysninger på skatteområdet og å legge til rette for rapportering av opplysninger om norske selgere, tjenesteytere og utleiere hos norske formidlingstjenester til bruk for nasjonale skatteformål.

Detaljene i opplysningsplikten skal reguleres i forskrift. Med hjemmel i skatteforvaltningsloven § 7-13 foreslås det å innta i skatteforvaltningsforskriften § 7-11 nærmere regler om hvem som skal gi opplysninger, hva det skal gis opplysninger om, leveringsfrist mv.

Opplysningspliktige plattformer skal gjennomføre bestemte tiltak for å identifisere selgerne og hvor de er skattemessig bosatt, såkalt selgergjennomgang. Med hjemmel i Finansdepartementets lovforslag § 7-11 annet ledd foreslås det å forskriftsregulere digitale plattformer sine plikter knyttet til en slik gjennomgang.

I tillegg er det enkelte forslag til forskriftsendringer knyttet til departementets forslag om å videreføre den gjeldende opplysningsplikten for ikke-digital formidling av utleie av fast eiendom og opplysningsplikten for formidlere av drosjetjenester.

Forslaget her bør ses i sammenheng med forslaget i Finansdepartementets høringsnotat.

Det foreslås at forskriftsendringene trer i kraft 1. januar 2026 og at første rapportering til skattemyndighetene skjer i 2027.

2 BAKGRUNN

Forslaget følger opp nødvendige forskriftsendringer som følge av Finansdepartementets lovforslag om å gjennomføre OECDs internasjonale standard for automatisk utveksling av opplysninger om inntekter opptjent gjennom digitale plattformer (DPI)¹ i norsk rett.

DPI har sin bakgrunn i utviklingen av den digitale økonomien hvor det er blitt mer vanlig med digitale plattformer som tilrettelegger for deling av eiendeler og tjenester mellom brukere. Plattformene er ofte flernasjonale, og vil endre mange forretningsområder. Utviklingen gjør det krevende for skattemyndighetene å få informasjon om inntekter som selgere opptjener gjennom slike plattformer. Det er behov for flere tredjepartsopplysninger for å motvirke skatteunndragelser i den digitale økonomien og konkurransevridning overfor virksomheter som følger skattereglene. Med tredjepartsopplysninger fra digitale plattformer kan skattemyndighetene i større grad følge opp de skattepliktige gjennom veiledning eller

¹ Norge signerte 16. november 2022 en multilateral kompetent myndighetsavtale om å gjennomføre OECDs internasjonale standard for automatisk utveksling av opplysninger om inntekter opptjent gjennom digitale plattformer. Standarden er kjent som [«the Model Rules for Reporting by Platform Operators with respect to Sellers in the Sharing and Gig Economy»](#) (DPI). Avtalen er inngått med hjemmel i artikkel 6 i OECDs og [Europarådets multilaterale konvensjon om gjensidig administrativ bistand i skattesaker](#), som Norge har tiltrådt.

kontroll. Er opplysningene av god kvalitet kan de også brukes i skattemeldingen. Det vil gjøre det enklere for de skattepliktige å handle rett.

Siden de digitale plattformene gjennomfører transaksjoner globalt, er det utfordrende å håndheve nasjonale rapporteringskrav for plattformer hjemmehørende i et annet land. Samarbeid mellom skattemyndigheter i andre land er derfor avgjørende for å hindre skatteunndragelser. Like regler i flere land reduserer rapporteringsbyrdene og gjør det enklere å utveksle informasjon automatisk mellom land.

Finansdepartementets lovforslag innebærer at digitale plattformer skal gi tredjepartsopplysninger til skattemyndighetene om utleie av fast eiendom eller transportmidler og salg av tjenester eller salg av varer som formidles gjennom tjenesten. Skattemyndighetene får med forslaget opplysninger om flere typer aktiviteter som formidles gjennom digitale plattformer enn i dag. Opplysningsplikten skal i utgangspunktet være den samme uavhengig av om utleieren, tjenesteyteren eller selgeren er bosatt eller hjemmehørende i Norge eller i et annet land. Opplysninger om skattepliktige hjemmehørende i andre land vil deretter bli utvekslet med aktuelle land som har undertegnet den multilaterale kompetentmyndighetsavtalen. Informasjonsutvekslingen mellom de enkelte landene vil skje bilateralt.

Modellreglene består av to deler, en obligatorisk del² og en frivillig del³. Den obligatoriske delen omfatter plattformer som formidler utleie av fast eiendom og salg av tjenester, inkludert transport- og leveringstjenester. Den frivillige delen omfatter plattformer som formidler salg av varer og utleie av transportmidler. Departementet har foreslått at både den obligatoriske og den frivillige delen av DPI gjennomføres i norsk rett og trer i kraft 1. januar 2026. Disse omtales som modellreglene i høringsnotatet.

EU har allerede innført lignende regler om opplysningsplikt for digitale plattformer gjennom direktiv (EU) 2021/514 av 22. mars 2021 (DAC7). Reglene trådte i kraft 1. januar 2023, og første utveksling mellom EU-land skal skje i 2024. I den grad norske plattformer er

² [Model Rules for Reporting by Platform Operators with respect to Sellers in the Sharing and Gig Economy \(oecd.org\).](https://www.oecd.org/tax/modelling-reporting-rules-for-digital-platforms/)

³ [Model Reporting Rules for Digital Platforms: International Exchange Framework and Optional Module for Sale of Goods \(oecd.org\).](https://www.oecd.org/tax/modelling-reporting-rules-for-digital-platforms/)

opplysningspliktige til et EU-land gjennom DAC7, vil den etter gjennomføring av både den obligatoriske og frivillige delen av DPI i norsk rett i stedet kunne gi opplysninger til norske skattemyndigheter. Dette vil gjelde plattformer med selgere bosatt i EU-land som har gjennomført DPI.

3 GJELDENE RETT

3.1 Innledning

Skatteforvaltningsloven kapittel 7 har bestemmelser som pålegger ulike tredjeparter en uoppfordret opplysningsplikt til skattemyndighetene. Opplysningene brukes til forhåndsutfylling av skattemeldinger, veiledning og kontroll. Etter skatteforvaltningsloven § 7-13 kan departementet gi forskrift om det nærmere innholdet i opplysningsplikten etter kapittel 7, leveringsmåte for opplysningene, signatur, leveringsfrist og leveringssted, bekreftelse av opplysninger fra revisor samt om fritak fra å levere melding etter kapittel 7. Det kan også utformes meldinger som skal brukes ved levering av opplysninger etter kapittel 7.

I medhold av skatteforvaltningsloven § 7-5 syvende og åttende ledd, jf. § 7-13, har Skattedirektoratet gitt forskrifter om opplysningsplikt for formidlere av drosjetjenester og digitale formidlingstjenester som formidler utleie av fast eiendom mv. Opplysningene skal gis årlig, innen 1. februar året etter inntektsåret. Opplysningsplikten gjelder ikke bare for norske selskaper, men påhviler også aktører i utlandet som formidler drosjetjenester som utføres i Norge eller utleie av fast eiendom som ligger i Norge, jf. Prop. 1 LS (2018–2019) pkt. 19.5.1 og Prop. 17 L (2020–2021) pkt. 4.4.3.

3.2 Formidling av drosjetjenester

Skatteforvaltningsloven § 7-5 syvende ledd bestemmer at formidler av drosjetjenester og driftsansvarlig for kontrollutrustning skal gi opplysninger fra skiftlappen for løyvehavere som er tilknyttet virksomheten eller kontrollutrustningen. Bestemmelsen omfatter både digital og ikke digital formidling av drosjetjenester.

I skatteforvaltningsforskriften §§ 7-5-18 til 7-5-22 er det gitt utfyllende bestemmelser om rapporteringsplikt for formidlere av drosjetjenester.

Formidler av drosjetjenester skal for hvert løyve, som har vært tilknyttet formidleren, i hele eller deler av skattleggingsperioden det leveres opplysninger for, gi opplysninger om

- a. organisasjonsnummer og navn på den som gir opplysningene
- b. løyvehavers organisasjonsnummer og navn
- c. løyvenummer
- d. akkumulerte tall fra skiftlappene, jf. bokføringsforskriften § 8-2-3, for tidsrommet fra 1. januar til 31. desember i skattleggingsperioden for
 1. kontantomsetning eksklusiv merverdiavgift
 2. kredittomsetning eksklusiv merverdiavgift
 3. kjørte kilometer
 4. besatte kilometer.

3.3 Formidling av utleie av fast eiendom mv.

Etter skatteforvaltningsloven § 7-5 åttende ledd skal den som gjennom en digital formidlingstjeneste formidler tjenester, utleie av kapitalobjekter som bil, fast eiendom mv. og tjenester i tilknytning til slik utleie, hvor betaling for formidlingen er knyttet til gjennomførte transaksjoner, blant annet gi opplysninger om hva formidlingen gjelder og det som er betalt. Opplysningsplikten gjelder også for den som formidler utleie av fast eiendom, når formidlingen ikke skjer gjennom en digital formidlingstjeneste, jf. § 7-5 niende ledd første punktum. Etter § 7-5 niende ledd annet punktum skal den som på vegne av utleier inngår kontrakt om utleie av fast eiendom hvor betaling for tjenesten er knyttet til gjennomførte transaksjoner, blant annet gi opplysninger om hva kontraktsinngåelsen gjelder og det som er betalt.

Skatteforvaltningsforskriften §§ 7-5-2 til 7-5-5 utfyller opplysningsplikten etter skatteforvaltningsloven § 7-5 åttende og niende ledd.

Virksomheter som formidler utleie av fast eiendom eller på vegne av utleier inngår kontrakt om utleie av fast eiendommen skal gi opplysninger om utbetalinger til utleier for hver utleieenhet i perioden 1. januar til 31. desember i skattleggingsperioden.

Opplysningsplikten gjelder ikke for den som utelukkende formidler utleie av rom, hytte, leilighet mv. i hoteller, pensjonater og lignende næringsvirksomhet, eller utleie av eiendommer eiet av stat, fylkeskommune eller kommune. Opplysningsplikten gjelder heller ikke for den som ikke driver virksomhet.

Etter skatteforvaltningsforskriften § 7-5-4 skal det gis opplysninger om

- a. navn og organisasjonsnummer på den som gir opplysningene.
- b. fødselsnummer, D-nummer eller organisasjonsnummer, navn, adresse og kontonummer til den beløpet betales til.
- c. beløp per utleieforhold (fratrullet gebyr mv. som leietaker betaler til formidler).
- d. eventuelt gebyr mv. som leietaker betaler til formidler per utleieforhold.
- e. provisjon som utleier har betalt til formidleren per utleieforhold eller per avregningsperiode.
- f. antall utleiedøgn per utleieforhold (dato fra og til).
- g. eiendommens veiadresse, eller der det ikke finnes, matrikkeladressen. Med veiadresse menes veinavn, husnummer, bokstav og bruksenhetsnummer. Med matrikkeladresse menes eiendommens gårds- og bruksnummer og eventuelt festenummer og undernummer.

Har flere opplysningspliktige opplysninger om samme leieforhold, kan de avtale at opplysningene skal gis av en av dem. Slik avtale fritar ikke for tvangsmulkt eller overtredelsesgebyr etter skatteforvaltningsloven § 14-1 og § 14-7 dersom opplysningsplikten ikke blir oppfylt.

3.4 Hvem opplysningsplikten påhviler

Etter skatteforvaltningsloven § 7-5 syvende og åttende ledd er det hhv. formidlere av drosjetjenester og den som gjennom en formidlingstjeneste formidler utleie av fast eiendom mv. som har opplysningsplikt.

Dersom formidleren er et enkeltpersonforetak, påhviler opplysningsplikten etter skatteforvaltningsloven § 7-11 innehaveren av enkeltpersonforetaket. I selskap, samvirkeforetak, forening, institusjon eller innretning påhviler opplysningsplikten den daglige lederen av virksomheten, eller styrelederen dersom virksomheten ikke har daglig leder. Er selskap mv. som nevnt, ikke skattepliktig, påhviler opplysningsplikten også revisor.

3.5 Identifikasjon av den skattepliktige og kopi av opplysninger

Etter skatteforvaltningsloven § 7-12 skal meldinger som gis etter lovens kapittel 7 inneholde opplysninger om fødselsnummer eller d-nummer for personlige skattepliktige. For selskaper, samvirkeforetak, foreninger, sammenslutninger mv. skal meldingen inneholde organisasjonsnummer, eller når slikt ikke finnes, annen identifikasjon etter regler gitt av

Skattedirektoratet. Skattedirektoratet kan bestemme at meldingen skal inneholde utenlandsk identifikasjonsnummer.

Den som er opplysningspliktig kan kreve at skattepliktig oppgir sitt fødsels-, d- eller organisasjonsnummer. Det kan også kreves at skattepliktig som har utenlandsk identifikasjonsnummer, oppgir dette.

Den opplysningspliktige kan registrere slik identifikasjon også på grunnlag av opplysninger fra andre enn skattepliktig.

Skattepliktig skal som hovedregel ha kopi av opplysninger som gis etter skatteforvaltningsloven kapittel 7, hvor det framgår at opplysningene også er sendt skattemyndighetene.

3.6 Tvangsmulkt og overtredelsesgebyr

For å fremtvinge opplysninger kan opplysningspliktige som ikke gir skattemyndighetene pliktige opplysninger etter skatteforvaltningsloven kapittel 7 ilegges en daglig løpende tvangsmulkt når opplysningene ikke gis innen fastsatt frist, jf. skatteforvaltningsloven § 14-1. Det samme gjelder når det er åpenbare feil ved de opplysninger som gis. Samlet tvangsmulkt kan ikke overstige 50 ganger rettsgebyret, jf. rettsgebyrloven § 1 annet ledd. Tvangsmulkt påløper ikke dersom oppfyllelse er umulig på grunn av forhold som ikke skyldes den ansvarlige.

Det kan også ilegges overtredelsesgebyr etter skatteforvaltningsloven § 14-7 første ledd bokstav a for den som ikke oppfyller sine opplysningsplikter etter lovens kapittel 7. Overtredelsesgebyr ilegges ikke tredjepart som er ilagt tvangsmulkt for den samme opplysningssvikten.

Overtredelsesgebyr utgjør ti rettsgebyr, jf. skatteforvaltningsloven § 14-7 tredje ledd. Ved gjentatt overtredelse innen tolv måneder fra ilegging av overtredelsesgebyr skal gebyret utgjøre 20 rettsgebyr. Et tilleggsgebyr på inntil to rettsgebyr kan ilegges for hver person, selskap eller lignende som det ikke er levert opplysninger om. Overtredelsesgebyr ilegges ikke dersom oppfyllelse er umulig på grunn av forhold som ikke skyldes den ansvarlige.

4 FORSLAG

4.1 Innledning

Digitale plattformer skal etter Finansdepartementets lovforslag § 7-11 første ledd gi opplysninger om utleie av fast eiendom, utleie av transportmidler, salg av tjenester og salg av varer som formidles gjennom tjenesten mot vederlag. Det skal blant annet gis opplysninger om utleieren, tjenesteyteren eller selgeren, om det formidlingen gjelder og om vederlaget.

Opplysningsplikten skal være den samme uavhengig av om utleieren, tjenesteyteren eller selgeren er bosatt eller hjemmehørende i Norge eller i et annet land.

Det foreslås at bestemmelser om hvem som skal gi opplysninger og hva det skal gis opplysninger om tas inn i skatteforvaltningsforskriften ny § 7-11.

Hvilke digitale plattformer som vil være opplysningspliktige omtales i punkt 4.2.

I punkt 4.3 gjennomgås hvem det skal gis opplysninger om og hvilke opplysninger som skal gis til skattemyndighetene. De fleste opplysningene som skal gis er felles for samtlige plattformer, men ved utleie av fast eiendom skal det også gis opplysninger om den utleide eiendommen, jf. modellreglene del III B nr. 3

I punkt 4.4 gjennomgås plattformenes plikt til å gjennomføre bestemte tiltak for å identifisere selgerne som benytter tjenesten og hvor disse er skattemessig hjemmehørende (såkalt selgergjennomgang), jf. modellreglene del II og lovforslaget § 7-11 annet ledd.

Modellreglene stiller detaljerte krav til oppfyllelse av opplysningsplikten fra digitale plattformer. På enkelte områder er det derfor behov for å gi supplerende veiledning, basert på lovforarbeidene og modellreglene med tilhørende kommentarer og retningslinjer, som utdyper hvem som er opplysningspliktig, hva det skal gis opplysninger om, hvordan opplysningsplikten kan oppfylles mv. Veiledning vil bli fastsatt av Skatteetaten i god tid før reglene trer i kraft og i dialog med de opplysningspliktige. Veiledningen vil bli lagt ut på skatteetaten.no.

4.2 Hvem som er opplysningspliktige - «digitale plattformer»

Den som har plikt til å gi opplysninger til skattemyndighetene er «digitale plattformer», jf. departementets forslag til skatteforvaltningsloven ny § 7-11 første ledd.

Uttrykket «digitale plattformer» skal tolkes i samsvar med modellreglens definisjon av «plattformoperatør». Dette er den juridiske enheten som eier plattformen og som formidler kontakten mellom selgere og kjøpere på plattformen. Det er plattformoperatøren som inngår avtale med en selger om tilgang til plattformen, jf. modellreglene del I A nr. 1 til 4. Med «plattform»⁴ menes programvare og applikasjoner som er tilgjengelige og gjør det mulig for selgere å koble seg til andre brukere for å utføre tjenester eller selge varer.

Plattformoperatøren har mulighet til å kreve at selgeren gir opplysninger som er relevante etter modellreglene, og er dermed godt egnet som pliktsubjekt.

Det er bare digitale plattformer som formidler *relevante aktiviteter* som er opplysningspliktige. «Relevante aktiviteter» er utleie av fast eiendom, utleie av transportmidler, salg av tjenester og salg av varer, jf. lovutkastet § 7-11 første ledd og modellreglene del I A nr. 5 til 8.

Utleie av fast eiendom omfatter både bolig-, fritids- og næringseiendom, andre typer fast eiendom og parkeringsplasser, jf. kommentaren til modellreglene avsnitt 16. Både kort- og langtidsutleie er omfattet.

Med *tjenester* menes tids- eller oppgavebasert arbeid som utføres på anmodning fra en bruker, med mindre arbeidelementet bare utgjør en liten del av den samlede transaksjonen. For eksempel omfattes budtjenester, håndverkertjenester, undervisning, databehandling, juridiske tjenester og regnskapstjenester. Både tjenester som utføres med fysisk tilstedeværelse, for eksempel transporttjenester, og tjenester som kan utføres over internett, for eksempel undervisning eller IT-tjenester, er omfattet. Hvis den som utfører tjenesten, er ansatt hos

⁴ Noen typer virksomhet er uttrykkelig unntatt fra plattformdefinisjonen, jf. modellreglene del I A nr. 1 bokstav a-c. Dette gjelder virksomheter som bare behandler betalinger, annonserer eller reklamerer for en aktivitet eller omdirigerer eller overfører brukere til en plattform. Rene betalingsformidlere, annonsetjenester eller søkemotorer omfattes derfor ikke av forslaget.

plattformoperatøren eller er et nærstående selskap, er tjenesten derimot ikke omfattet av opplysningsplikten, jf. kommentaren til modellreglene avsnitt 23.

Med *varer* menes enhver type fysiske eiendeler, jf. modellreglene del I C nr. 10.

Utleie av transportmidler omfatter enhver type transportmiddel som leies ut.

Aktiviteten må skje mot *vederlag*. For å bli opplysningspliktig må den digitale plattformen være kjent med, eller med rimelighet kunne forventes å være kjent med, vederlaget som er betalt mellom kjøper og selger, jf. modellreglene del I A nr. 6. Dette vil eksempelvis være oppfylt der plattformen tar seg betalt basert på hvor mye som betales i vederlag mellom kjøperen og selgeren. En plattform som legger til rette for både avtaleinngåelsen og betalingen, har opplysningsplikt. Dette gjelder også hvis tjenesten bruker en tredjepart til å formidle betalingen.

Det foreslås at opplysningsplikten for digitale plattformer tas inn i skatteforvaltningsforskriften ny § 7-11-1 første ledd slik at det fremgår at det er digitale plattformer som formidler utleie av fast eiendom, utleie av transportmidler, salg av tjenester og salg av varer mot vederlag som er opplysningspliktig etter skatteforvaltningsforskriften kapittel 7-11.

Opplysningsplikten vil påhvile digitale plattformer som er skattemessig hjemmehørende i Norge eller, dersom det ikke hører hjemme i noe land, som ledes herfra eller reguleres av lovgivningen her, jf. modellreglene del I A nr. 4.

Det foreslås inntatt i skatteforvaltningsforskriften ny § 7-11-1 annet ledd bokstav a at opplysningsplikten ikke gjelder for digitale plattformer som er skattemessig hjemmehørende i land som har gjennomført tilsvarende regler som i skatteforvaltningsloven § 7-11 og som Norge har inngått avtale om utveksling av opplysningene med.

Det vises til skatteforvaltningsforskriften ny § 7-11-1 første ledd og annet ledd bokstav a.

4.2.1 Unntak - plattformer med en forretningsmodell som gjør at den ikke har selgere som det skal rapporteres om

Etter modellreglene del I A nr. 3 kan enkelte digitale plattformer unntas fra opplysningsplikten. Landene som innfører modellreglene, kan velge å ta inn ett eller flere av unntakene.

Departementet har foreslått at kretsen av hvem som er opplysningspliktige, skal være den samme etter de norske reglene som etter DAC7 da dette legger best til rette for informasjonsutvekslingen med EU-land og lette byrden for norske opplysningspliktige som har selgere i EU-land. DAC7 gjør unntak for plattformer som har en forretningsmodell som gjør at den ikke har selgere som det skal rapporteres om, jf. unntaket i modellreglene del I A nr. 3 bokstav c. Dette vil for eksempel være plattformer som bare gir store hoteller eller offentlige myndigheter adgang til å formidle utleie/tjenester via plattformen, se punkt 4.3.1.1. Det foreslås at unntaket tas inn i skatteforvaltningsforskriften ny § 7-11-1 annet ledd bokstav b. For å være unntatt må plattformen på forhånd og årlig godtgjøre overfor skattemyndighetene at de har en forretningsmodell som gjør at den ikke har selgere som det skal rapporteres om ved å levere såkalt "null-oppgave".

Det vises til forslag til skatteforvaltningsforskrift ny § 7-11-1 annet ledd bokstav b.

4.2.2 Særlig om drosjetjenester

På bakgrunn av det pågående arbeidet med drosjereguleringene, se redegjørelsen i departementets høringsnotat punkt 6.2, er det foreslått å ikke innføre DPI for nasjonale forhold på drosjeområdet. Formidlere av drosjetjenester, både drosjesentraler og digitale plattformer, skal derfor inntil videre gi opplysninger om løyvehavere til skattemyndighetene etter de samme reglene som i dag, jf. skatteforvaltningsloven § 7-5 syvende ledd og skatteforvaltningsforskriften § 7-5 delkapittel E.

Hvis formidleren har løyvehavere som er skattemessig bosatt i land Norge har avtale om automatisk utveksling av opplysninger med, må opplysninger om disse rapporteres til skattemyndighetene i samsvar med lovforslaget § 7-11 og forskriftsforslaget her. Det vises til departementets forslag til endringer i § 7-5 syvende ledd hvor det i nytt annet punktum er foreslått å ta inn en forskriftshjemmel om at formidlere av drosjetjenester som anvender digitale plattformer, skal ha plikter etter § 7-11. Formidlere av drosjetjenester må derfor

gjennomgå tilknyttede løyvehavere for å undersøke om noen av dem er skattemessig bosatt i utlandet, se punkt 4.4.

Det foreslås inntatt i skatteforvaltningsforskriften § 7-5-18 første ledd annet punktum at formidlere av drosjetjenester som anvender digitale plattformer skal gi opplysninger om løyvehavere skattemessig bosatt i land Norge har avtale om automatisk utveksling av opplysninger med, etter reglene i skatteforvaltningsforskriften § 7-11-1 til § 7-11-6.

Opplysninger om de øvrige løyvehaverne kan rapporteres på samme måte som i dag.

Dersom det er få opplysninger som skal rapporteres, kan det benyttes en prosess med forenklet rapportering

Hvis formidleren av drosjetjenester ikke har løyvehavere som er skattemessig bosatt i land Norge har avtale om automatisk utveksling av opplysninger med, kan formidleren rapportere om sine tilknyttede løyvehavere etter skatteforvaltningsloven § 7-5 syvende ledd på samme måte som i dag.

I dag påhviler plikten til å gi opplysninger også utenlandske formidlere som formidler drosjetjenester i Norge, jf. Prop. 17 L (2020–2021) pkt. 4.4.3. Hvis en utenlandsk formidler er skattemessig hjemmehørende i et land som har gjennomført DPI og som Norge har avtale om automatisk utveksling av opplysninger med, vil formidleren ha plikt til å rapportere om norske løyvehavere til skattemyndighetene i sitt hjemland, som så skal utveksle opplysningene med norske skattemyndigheter i samsvar med DPI. Unntak fra opplysningsplikten for slike formidlere foreslås inntatt i skatteforvaltningsforskriften § 7-5-18 annet ledd.

Det vises til forslag til endringer i skatteforvaltningsforskriften § 7-5-18 første ledd nytt annet punktum og nytt annet ledd og ny § 7-11-1 annet ledd bokstav c.

4.2.3 Særlig om formidling av utleie av fast eiendom for ikke digitale plattformer

Som følge av forslaget om å innføre DPI for digitale plattformer som formidler utleie av fast eiendom i skatteforvaltningsloven § 7-11, har departementet foreslått at dagens regler i skatteforvaltningsloven § 7-5 åttende ledd endres slik at opplysningsplikten i § 7-11 gjelder

tilsvarende for den som formidler utleie av fast eiendom hvor betaling for formidlingen er knyttet til gjennomførte transaksjoner, dersom formidlingen ikke har skjedd gjennom en digital plattform. Det samme gjelder for den som på vegne av utleier inngår kontrakt om utleie av fast eiendom hvor betaling for tjenesten er knyttet til gjennomførte transaksjoner. Opplysningsplikten innhold og omfang er foreslått å bli tilsvarende den som for digital formidling. Det innebærer at disse formidlerne gir samme opplysninger som i dag, unntatt opplysninger om antall utleiedøgn per utleieforhold (dato fra og til). I stedet for å summere antall transaksjoner (utleietilfeller) per år, summeres disse kvartalsvis.

Som følge av dette foreslås det å oppheve nåværende skatteforvaltningsforskrift §§ 7-5-3 til 7-5-5. Opplysningsplikten som følger av ny skatteforvaltningslov § 7-5 åttende ledd, foreslås regulert slik at det i skatteforvaltningsforskriften ny § 7-5-2 fremgår at opplysningsplikten i §§ 7-11-1 til 7-11-3, 7-11-5 og 7-11-6 gjelder tilsvarende så langt den passer for den som formidler utleie av fast eiendom hvor betaling for formidlingen er knyttet til gjennomførte transaksjoner, dersom formidlingen ikke har skjedd gjennom en digital plattform. Det samme gjelder for den som på vegne av utleier inngår kontrakt om utleie av fast eiendom hvor betaling for tjenesten er knyttet til gjennomførte transaksjoner.

Det vises til forslag til endringer i skatteforvaltningsforskriften § 7-5-2.

4.3 Opplysningsplikten omfang og innhold

Den digitale plattformen skal etter departementets lovforslag § 7-11 første ledd blant annet gi opplysninger om «utleieren, tjenesteyteren eller selgeren, om det formidlingen gjelder og om vederlaget».

4.3.1 Opplysninger om «utleieren, tjenesteyteren eller selgeren»

Den digitale plattformen skal gi opplysninger om selgere som gjennom plattformen tilbyr relevante aktiviteter i form av utleie av fast eiendom eller transportmidler eller salg av varer eller tjenester, dvs. «utleieren, tjenesteyteren eller selgeren», jf. lovforslaget § 7-11 første ledd.

Dette er personer eller virksomheter som er registrert hos plattformoperatøren og som har utført eller mottatt vederlag for relevante aktiviteter i løpet av det aktuelle kalenderåret, jf. modellreglene del I B nr. 1 til 3. En selger som verken har levert relevante aktiviteter, eller

blitt betalt eller kreditert vederlag i forbindelse med slike aktiviteter i den aktuelle skattleggingsperioden skal det ikke gis opplysninger om.

Hvem som er «registrert» skal tolkes vidt og omfatter både brukere som har opprettet en profil eller brukerkonto på den digitale plattformen og brukere som har inngått kontrakt med plattformoperatøren om formidling på plattformen.

Det skal ikke gis opplysninger om kundene, dvs. de som kjøper varer eller tjenester eller leier fast eiendom eller transportmidler gjennom den digitale plattformen.

Det foreslås at det tas inn i skatteforvaltningsforskriften § 7-11-2 første ledd at det skal gis opplysninger om hver selger som i løpet av skattleggingsperioden er registrert på plattformen og gjennom denne har leid ut fast eiendom eller transportmidler eller solgt varer eller tjenester.

Opplysningsplikten skal være den samme uavhengig av om utleieren, tjenesteyteren eller selgeren er bosatt eller hjemmehørende i Norge eller i et annet land. For selgere som ikke er bosatt i Norge, skal plattformene bare gi opplysninger om selgere som er bosatt i, og faste eiendommer som ligger i, land som Norge har avtale om utveksling av opplysninger med. Dette innebærer at omfanget av opplysningsplikten kan utvides i takt med at flere land gjennomfører DPI. Skatteetaten vil ha en oppdatert oversikt over hvilke land Norge har utvekslingsavtale med på skatteetaten.no.

For at norske skattemyndigheter skal motta opplysninger om alle faste eiendommer som leies ut i Norge via en norsk plattform, uavhengig av hvor utleieren anses skattemessig bosatt, har departementet foreslått at opplysningsplikten også skal omfatte utleie av faste eiendommer i Norge der utleier er bosatt i et land Norge ikke har utvekslingsavtale med.

Bestemmelse om dette foreslås inntatt i skatteforvaltningsforskriften ny § 7-11-2 tredje ledd.

Etter kommentaren til modellreglene del III B nr. 28 kan det kreves at plattformen bekrefter at den ikke har hatt rapporteringspliktige selgere i den rapporteringspliktige perioden. En slik bestemmelse er hensiktsmessig for vedlikehold av manntallet og oppfølging av de

opplysningspliktige. Det foreslås at en slik bestemmelse inntas i skatteforvaltningsforskriften ny § 7-11-2 fjerde ledd slik at skattekontoret kan bestemme at opplysningspliktige som for skattleggingsperioden ikke har identifisert selgere som det skal gis opplysninger om, skal gi opplysninger om dette.

Det vises til skatteforvaltningsforskriften ny § 7-11-2 første ledd første punktum, tredje og fjerde ledd.

4.3.1.1 Unntak for offentlig virksomhet, børsnoterte selskaper, hoteller og selgere med lav omsetning

Plattformen skal ikke gi opplysninger om selgere som modellreglene unntar fra opplysningsplikten. Dette gjelder blant annet offentlig virksomhet, børsnoterte selskaper og hoteller, jf. modellreglene del I B nr. 4 a-c. For disse aktørene regnes risikoen for manglende etterlevelse av skattereglene som liten. Det foreslås at tilsvarende unntak gis i skatteforvaltningsforskriften ny § 7-11-2 annet ledd bokstav a til c.

Unntaket for *offentlig virksomhet* omfatter både statlig og kommunal virksomhet.

Unntaket for *hotellvirksomheter* gjelder når plattformen har formidlet mer enn 2 000 hotellovernattinger for samme hotell i den rapporteringspliktige perioden. Formålet er å unnta store hotellvirksomheter med mange overnattinger da disse bør være innforstått med sine skatteforpliktelse, samt at kontroll kan utføres på bakgrunn av eksisterende informasjonskilder.

Unntaket for *børsnoterte selskap*, gjelder virksomheter som har aksjer som regelmessig omsettes på børs eller verdipapirmarked. Disse virksomhetene er generelt underlagt andre former for myndighetstilsyn mv. knyttet til sine skatteforpliktelse.

Videre unntar modellreglene del I B nr. 4 d *selgere av varer med lav omsetning*. Dette er selgere som har hatt færre enn 30 salg gjennom plattformen i løpet av året og mottatt inntil EUR 2 000 i vederlag. Unntaket foreslås inntatt i § 7-11-2 annet ledd bokstav d.

Det vises til skatteforvaltningsforskriften ny § 7-11-2 annet ledd bokstav a til d.

4.3.2 Opplysninger «om det formidlingen gjelder og vederlaget»

De opplysningspliktige skal gi opplysninger om hva som er formidlet, hvor mange utleietilfeller eller salg det er betalt eller kreditert for og det samlede vederlag som er betalt eller kreditert for i den rapporteringspliktige perioden samt om eventuelle gebyrer, provisjoner og lignende, jf. modellreglene del III B.

Etter modellreglene skal opplysningene gis samlet for hvert kvartal i den rapporteringspliktige perioden (kalenderåret). Dette foreslås presisert i § 7-11-2 første ledd annet punktum.

De ulike opplysningselementene gjennomgås i det følgende.

4.3.2.1 Opplysninger om hva som er formidlet

Det foreslås inntatt i skatteforvaltningsforskriften ny § 7-11-3 annet ledd bokstav a og b at den opplysningspliktige skal spesifisere hva som er formidlet på vegne av selger og hvor mange salg det er betalt eller kreditert for i den rapporteringspliktige perioden. Tilsvarende opplysninger tilpasset formidling av utleie av fast eiendom, foreslås tatt inn i ny § 7-11-3 tredje ledd bokstav a til c.

For *tjenester* skal det gis opplysninger om antall formidlede tids- eller oppdragsbaserte arbeider som er utført på anmodning fra en eller flere brukere. Utføres ulike deler av en tjeneste av forskjellige tjenesteytere - enten sammen eller samtidig - er hver enkelt deloppgave å anse som en tjeneste. Det samme gjelder en tjeneste som leveres til flere brukere samtidig, for eksempel nettbasert språkundervisning. Som tjeneste anses også tjenester levert av personer som står i et arbeidsforhold til selgeren.

Det skal gis opplysninger om antall *varer* som er formidlet på plattformen på vegne av selgeren. Med «varer» menes enhver type fysiske eiendeler, jf. modellreglene del I C nr. 10.

I enkelte tilfeller kan en transaksjon ha elementer både av varer og tjenester. Det må ved rapporteringen tas stilling til om transaksjonen gjelder varer eller tjenester. Er tjenesten å anse som en ren hjelpetjeneste i forbindelse med hele transaksjonen faller selve tjenesten utenfor opplysningsplikten dersom det ikke ytes særskilt vederlag for tjenesten. For eksempel vil emballering av en solgt vare være å anse som en hjelpetjeneste for salget av varene.

I de fleste tilfeller vil det være klart om en transaksjon skal klassifiseres som varer eller tjenester. En overføring av retten til å disponere over en gjenstand uten element av tids- eller oppdragsbasert arbeid, behandles som salg av varer.

Ved *formidling av utleie av transportmidler* mot vederlag skal det gis opplysninger om antall utleietilfeller det har vært i den rapporteringspliktige perioden.

Ved *formidling av utleie av fast eiendom* skal det for hver enkelt eiendom gis opplysninger om type eiendom, adresse, herunder landkode og gårds- og bruksnummer til den utleide eiendommen, og, hvis det er tilgjengelig, opplysninger om antall dager eiendommen ble utleid og om eiendomstypen. Er det flere enheter som er utleid på eiendommen, skal det gir opplysninger for hver enhet.

Det vises til skatteforvaltningsforskriften ny § 7-11-3 annet ledd bokstav a og b og tredje ledd bokstav a til c.

4.3.2.2 Opplysninger om vederlaget

Den opplysningspliktige skal gi opplysninger om vederlaget som er betalt til eller kreditert selgeren for hvert kvartal i den rapporteringspliktige perioden i forbindelse med formidlingen, jf. modellreglene del III B nr. 2 f og nr. 3 g.

Ved utleie av fast eiendom skal det gis opplysninger om vederlag som er betalt eller kreditert selgeren for utleie av den enkelte eiendom eller for hver utleid enhet på eiendommen.

Som vederlag regnes enhver form for betaling som for eksempel ordinær valuta, virtuell valuta og naturalia. Vederlaget omfatter også tips, drikkepenger mv. som utbetales den skattepliktige for tjenesten, varen eller leien.

Vederlaget skal rapporteres i den valuta det ble betalt eller kreditert. Beløp i utenlandsk valuta skal oppgis med valutakode og beløp i utenlandsk valuta. Alle beløp skal også oppgis i norske kroner. Ved omregning av beløp i fremmed valuta til norske kroner skal Norges Banks kurser eller annen offentlig vekslingskurs benyttes. Omregningen skal skje for hvert kvartal i den rapporteringspliktige perioden. Er vederlaget betalt eller kreditert i en annen form enn ordinær

valuta, skal vederlaget rapporteres i norske kroner omregnet eller verdsatt på en konsekvent måte, jf. modellreglene seksjon III A nr. 5.

Det er vederlag *etter* fradrag for gebyrer, kommisjon, kildeskatt eller skatt som er forhåndsbetalt av selger eller er trukket av den opplysningspliktige i hvert kvartal i den rapporteringspliktige perioden som skal rapporteres. Se kommentaren til modellreglene del I C paragraf A nr. 36.

Det vises til forslag til skatteforvaltningsforskrift ny § 7-11-3 annet ledd bokstav c, tredje ledd bokstav d og fjerde ledd.

4.3.2.3 Opplysninger om trukket eller forhåndsbetalt gebyr mm

Det skal gis opplysninger om størrelsen på gebyrer, kommisjon, kildeskatt eller skatt som selger har forhåndsbetalt eller er blitt trukket av den opplysningspliktige i hvert kvartal i den rapporteringspliktige perioden. Se modellreglene del III B nr. 2 g.

Ved utleie av fast eiendom skal det gis opplysninger om gebyrer, kommisjon, kildeskatt eller skatt som utleier har forhåndsbetalt eller er blitt trukket per utleid enhet/eiendom av den opplysningspliktige. Se modellreglene del III B nr. 3 h.

Det vises til forslag til skatteforvaltningsforskriften ny § 7-11-3 annet ledd bokstav d og tredje ledd bokstav e.

4.3.2.4 Identifikasjonsopplysninger

For at opplysningene som plattformen gir skattemyndighetene skal kunne brukes i skatteprosessen må det gis opplysninger som identifiserer både selgerne og den digitale plattformen selv.

Når det gjelder den *opplysningspliktige*, foreslås det at det tas inn i skatteforvaltningsforskriften ny § 7-11-3 første ledd bokstav a at plattformen skal gi opplysninger om eget navn, adresse og skatteregistreringsnummer («Tax Identification Number» - TIN) og forretningsnavnet, jf. modellreglene del III B nr. 1.

De samme opplysningene skal gis om den som eventuelt gir opplysninger på vegne av den opplysningspliktige, se punkt 4.5 og forslag til ny § 7-11-3 første ledd bokstav b.

Når det gjelder opplysninger som identifiserer *selgeren*, følger det av skatteforvaltningsloven § 7-12 at meldinger som gis etter lovens kapittel 7 skal inneholde opplysninger om fødselsnummer eller d-nummer for personlige skattepliktige. For selskaper, samvirkeforetak, foreninger, sammenslutninger mv. skal meldingen inneholde organisasjonsnummer, eller når slikt ikke finnes, annen identifikasjon etter regler gitt av Skattedirektoratet. Den som er opplysningspliktig kan kreve at skattepliktig oppgir sitt fødsels-, d- eller organisasjonsnummer. Det kan også kreves at skattepliktig som har utenlandsk identifikasjonsnummer, oppgir dette. Har ikke den digitale plattformen opplysninger om selgeren, må dette innhentes. Etter skatteforvaltningsloven § 7-12 annet ledd kan den opplysningspliktige kreve at vedkommende oppgir sitt fødsels-, D- eller organisasjonsnummer.

Etter modellreglene del III B nr. 2 skal det gis opplysninger om selgerens navn, primæradresse, fødselsdato eller organisasjonsnummer, skatteregistreringsnummer (TIN) og hvilket land som har utstedt dette, samt hvilket land selgeren er skattemessig bosatt i. Selgeren skal anses hjemmehørende der primæradressen ligger. Med «primæradresse» menes adressen der en fysisk selger har sin primære bopel eller virksomheten har sin forretningsadresse.

Opplysningsplikt om selgerens identitet og skattemessig bosted foreslås tatt inn i skatteforvaltningsforskriften ny § 7-11-3 første ledd bokstav c.

Det vises til forslag til skatteforvaltningsforskriften ny § 7-11-3 første ledd bokstav a til c.

4.3.2.5 Opplysninger om betalingskonto

Den opplysningspliktige skal gi opplysninger om selgerens bankkontonummer eller unikt identifikasjonsnummer eller referansenummer til annen betalingskonto som brukes til å motta vederlaget. Se modellreglene del III B nr. 2 c og nr. 3 c.

Står kontoen i en annens navn enn selger, skal det gis identitetsinformasjon som gjelder kontoinnehaveren, jf. modellreglene del III B nr. 2 d og nr. 3 d.

Det vises til forslag til skatteforvaltningsforskriften ny § 7-11-3 første ledd bokstav d.

4.4 Selgergjennomgang

4.4.1 Identifisering og verifisering av selgerne

Modellreglene del II inneholder aktsomhetsprosedyrer som de digitale plattformene plikter å følge for å identifisere selgerne og hvor de er skattemessig bosatt.

For å kunne regulere hvilken plikt de opplysningspliktige har til å gjennomgå selgerne, har departementet i sitt høringsnotat foreslått en forskriftshjemmel i lovforslaget § 7-11 annet ledd første punktum om digitale plattformer sin plikt til å identifisere utleiere, tjenesteytere og selgere og om fremgangsmåten ved slik identifisering, herunder om hvilke opplysninger plattformoperatøren skal innhente. Dette skal bidra til at skattemyndighetene på en effektiv måte kan identifisere selgerne i sin database over skattepliktige, og bruke opplysningene i skatteprosessen. Regler om dette, såkalt selgergjennomgang, foreslås inntatt i skatteforvaltningsforskriften ny § 7-11-4.

Den digitale plattformen skal for det første *identifisere selgere som kan unntas fra rapportering*, se punkt 4.3.1.1. For å avgjøre om en selger er unntatt fra opplysningsplikten på grunnlag av modellreglene del I B nr. 4 a (hotellvirksomhet) og d (selgere med lav omsetning) kan plattformen basere seg på egne tilgjengelige kilder. For å avgjøre om en selger er unntatt fra opplysningsplikten på grunnlag av modellreglene del I B nr. 4 b og c, (offentlig virksomhet og børsnoterte selskaper), kan plattformen basere seg på offentlig tilgjengelig informasjon eller på en bekreftelse fra selgeren selv.

Videre skal plattformen *innhente bestemte opplysninger om selgere og verifisere disse*. Plattformen kan velge å bare gjennomgå såkalte aktive selgere, jf. modellreglene del II G. Dette er selgere som enten har levert relevante aktiviteter eller mottatt vederlag for slike aktiviteter i løpet av det aktuelle kalenderåret, jf. del I B nr. 2. Det er bare slike aktive selgere som skal rapporteres til skattemyndighetene, se forslag til skatteforvaltningsforskriften ny § 7-11-2 første ledd, omtalt i punkt 4.3.1. Plattformen skal anse selgeren som bosatt i det landet hvor vedkommende har sin primæradresse.

Modellreglene del II, B har regler om hvilke opplysninger som må innhentes om aktive selgere og verifisering av disse. Plattformen skal innhente følgende opplysninger om selgere som er *personlige skattepliktige*:

- Fornavn og etternavn
- Primæradresse (der en fysisk selger har sin primære bopel)
- TIN
- Fødselsdato.

For selgere som er *virksomheter* skal følgende opplysninger innhentes:

- Forretningsnavn
- Primæradresse (der virksomheten har sin forretningsadresse)
- TIN
- Organisasjonsnummer.

Plattformoperatøren har plikt til å gjennomgå tilgjengelige kilder/gjennomføre søk i elektronisk søkbare opplysninger for å vurdere om informasjonen som er innhentet er korrekt.

Plikten er ulik avhengig av om det er nye selgere eller eksisterende selgere. Avgjørende er tidspunktet for når plattformen ble opplysningspliktig, enten fordi reglene trådte i kraft i plattformens hjemland eller fordi plattformen endret sin virksomhet slik at den falt inn under opplysningsplikten. Eksisterende selgere er selgere som allerede var registrert hos plattformen på dette tidspunktet, mens alle selgere som registreres senere, betraktes som nye.

Skillet mellom nye og eksisterende selgere har betydning for hvilket tidspunkt gjennomgangen skal gjennomføres på, hvor lenge gjennomgangen er gyldig og for hvilke opplysninger den digitale plattformen skal bygge på for å verifisere de innhentede opplysningene, se modellreglene del II, C og F.

Nye selgere skal gjennomgås og opplysningene verifiseres senest 31. desember i det *første* året plattformen blir opplysningspliktig for. Plattformen skal benytte all tilgjengelig informasjon for å verifisere opplysningene om selgeren.

Eksisterende selgere skal gjennomgå og opplysningene verifiseres senest 31. desember i det *andre* året plattformen er opplysningspliktig for. Dette skal redusere byrdene for de digitale plattformene i en overgangsperiode. For eksisterende selgere kan den digitale plattformen nøye seg med å bruke all elektronisk søkbar informasjon for å verifisere de innhentede opplysningene.

For *selgere som leier ut fast eiendom* via plattformen skal det i tillegg innhentes adressen for hver utleid eiendom, herunder adressen til hver utleid enhet på hver eiendom. Opplysningene skal verifiseres ved bruk av alle tilgjengelige kilder. For eksisterende selgere kan verifiseringen skje ved tilgjengelige elektroniske søkbare kilder.

Får plattformen kunnskap om at registrerte opplysninger om en selger eller en fast eiendom er ufullstendige eller uriktige, må opplysningene verifiseres på nytt ved å bruke pålitelige opplysninger fra uavhengige kilder.

Gjennomgangen er gyldig i tre år etter at opplysningene om selgerens primæradresse ble innhentet og verifisert eller ble bekreftet. Hvis plattformen har grunn til å tro at de innhentede opplysningene om selgeren er ufullstendige eller uriktige, skal det gjøres tiltak for å avklare dette. Dersom den aktuelle selgeren på anmodning ikke korrigerer opplysningene og fremlegger pålitelige opplysninger fra en uavhengig kilde, pålegger modellreglene del IV at de opplysningspliktige skal gjøre tiltak overfor selgere som ikke gir de nødvendige opplysningene, se punkt 4.4.2.1.

Det vises til forslag til skatteforvaltningsforskriften ny § 7-11-4 første til sjettede ledd.

Den opplysningspliktige kan inngå avtale med tredjepart om gjennomføring av verifiseringen av selgere og utleide eiendommer, jf. modellreglene del II H. Er tredjepart en annen digital plattform som er på samme plattform som den opplysningspliktige, og som er hjemmehørende i et land Norge har avtale om automatisk utveksling av opplysninger med, kan verifiseringen skje etter dette landets regler dersom disse er vesentlig like forslaget her.

Slik avtale fritar ikke den opplysningspliktige for tvangsmulkt eller overtredelsesgebyr etter skatteforvaltningsloven §§ 14-1 og 14-7 dersom plikten ikke blir oppfylt.

Det vises til forslag til skatteforvaltningsforskriften ny § 7-11-4 åttende ledd.

4.4.2 Effektiv gjennomføring og håndheving

4.4.2.1 Konsekvensene av at formidlingstjenesten ikke får opplysninger

Landene som gjennomfører modellreglene, skal pålegge de opplysningspliktige å gjøre tiltak overfor selgere som ikke gir nødvendige opplysninger, jf. del IV.

Departementet har i sitt høringsnotat foreslått at skatteforvaltningsloven § 7-11 annet ledd annet punktum skal gi hjemmel til å gi forskrifter om konsekvensene av at den digitale plattformen ikke får opplysninger fra utleieren, tjenesteyteren eller selgeren, herunder om plikt for plattformen til å utelukke denne fra tjenesten eller å holde tilbake vederlag.

Det foreslås inntatt i skatteforvaltningsforskriften ny § 7-11-4 syvende ledd at plattformen skal utestenge en selger fra tjenesten eller holde tilbake vederlag dersom vedkommende ikke gir nødvendige opplysninger for å fastlegge korrekt identitet og skattemessige bosted. Før vedkommende utestenges eller vederlaget blir holdt tilbake bør selgeren få rimelig tid til å oppfylle pliktene. Det foreslås derfor at hvis opplysningene ikke blir gitt innen to måneder etter at disse ble etterlyst, skal plattformen stenge selgerens konto og hindre at vedkommende blir registrert på nytt eller holde vederlaget tilbake inntil selgeren gir de etterspurte opplysningene.

Det vises til forslag til skatteforvaltningsforskriften ny § 7-11-4 syvende ledd.

4.4.2.2 Oppbevaringsplikt

Modellreglene del IV forutsetter at landene har regler som pålegger de opplysningspliktige å føre dokumentasjon over hvilke prosedyrer som er gjennomført og hvilken informasjon som er benyttet ved selgergjennomgangen og opplysningsplikten. Dokumentasjonen skal oppbevares i minst fem år etter utløpet av inntektsåret.

Departementet har i sitt høringsnotat foreslått en hjemmel i skatteforvaltningsloven § 7-11 annet ledd siste punktum om at det kan gis forskrifter om at plattformen formidlingstjenesten skal oppbevare opplysninger og dokumentasjon benyttet i forbindelse med identifisering.

Det foreslås inntatt i skatteforvaltningsforskriften ny § 7-11-4 niende ledd at den opplysningspliktige skal oppbevare dokumentasjon som viser hvordan utleier, tjenesteyter og selger samt utleid fast eiendom er identifisert etter reglene i § 7-11-4 første og annet ledd.

Dokumentasjonen skal oppbevares i minst fem år etter utløpet av inntektsåret. Når det foreligger ny dokumentasjon, skal dokumentasjon som har betydning for opplysningsplikten for tidligere skatteleggingsperioder oppbevares i minst fem år etter utløpet av inntektsåret.

Det vises til forslag til skatteforvaltningsforskriften ny § 7-11-4 niende ledd.

4.4.2.3 Kontroll av etterlevelsen og håndheving

Modellreglene forutsetter at landene har regler for å kunne kontrollere de opplysningspliktiges etterlevelse av pliktene etter standarden og for å håndheve manglende etterlevelse.

Skatteforvaltningslovens regler om kontroll, tvangsmulkt, overtredelsesgebyr og eventuelt straff, vil i all hovedsak være tilstrekkelige til å oppfylle modellreglenes krav til effektiv gjennomføring.

Skattemyndighetene kan kontrollere etterlevelsen av opplysningsplikten etter kontrollbestemmelsene i skatteforvaltningsloven kapittel 10, mens skatteforvaltningsloven § 14-1 om tvangsmulkt og § 14-7 om overtredelsesgebyr gir hjemmel for sanksjon der digitale plattformer unnlater å gi pliktige opplysninger etter lovens kapittel 7.

For at det skal være klart at bestemmelsene om tvangsmulkt og overtredelsesgebyr også omfatter manglende etterlevelse av plikten til å gjennomgå selgere, har departementet i sitt høringsnotat foreslått at dette presiseres direkte i loven. Det vises til departementets høringsnotat punkt 6.4 og forslag til endringer i skatteforvaltningsloven §§ 14-1 og 14-7.

Skatteforvaltningsloven har i dag ingen regler som gir skattemyndighetene hjemmel til å ilegge en reaksjon ved manglende etterlevelse av plikten til å dokumentere selgergjennomgangen mv.

For at skattemyndighetene skal kunne ilegge bokføringspålegg overfor opplysningspliktige plattformer som ikke overholder plikten til å oppbevare dokumentasjonen etter bestemmelser

gitt i medhold av § 7-11 annet ledd siste punktum, har departementet i sitt høringsnotat foreslått endringer i reglene om bokføringspålegg i skatteforvaltningsloven § 11-1 første ledd.

Det vises til departementets høringsnotat punkt 6.4 og forslag til endringer i skatteforvaltningsloven § 11-1 første ledd.

4.5 Når opplysningsplikten påhviler flere opplysningspliktige

Har flere opplysningspliktige på samme plattform opplysninger om de samme selgerne, kan de avtale at opplysningene skal gis av en av dem. Dette gjelder også dersom en digital plattform er hjemmehørende i et land som Norge har avtale om automatisk utveksling av opplysningene med og som har vesentlig sammenfallende bestemmelser som foreslått her forutsatt at de aktuelle rapporteringspliktige selgerne også er hjemmehørende i et slikt land. Se modellreglene del III A nr. 3.

Slik avtale fritar ikke de opplysningspliktige for tvangsmulkt eller overtredelsesgebyr etter skatteforvaltningsloven §§ 14-1 og 14-7 dersom opplysningsplikten ikke blir oppfylt.

Det vises til forslag til skatteforvaltningsforskriften ny § 7-11-5.

4.6 Når og hvordan opplysningene skal gis

Opplysningene skal gis til skattemyndighetene innen 31. januar i året etter det året selgeren ble identifisert som en rapporteringspliktig selger, jf. modellreglene del III A nr. 1.

Opplysningene skal gis elektronisk.

Utvekslingen av opplysninger mellom landene skal i utgangspunktet skje innen utløpet av februar, og ikke senere enn utløpet av april.

Eksisterende selgere som først blir identifisert i det andre året plattformen er opplysningspliktig etter skatteforvaltningsloven § 7-11, skal rapporteres innen 31. januar året etter, jf. kommentaren til modellreglene s. 31. Departementets forslag om at endringene skal tre i kraft 1. januar 2026 innebærer at den digitale plattformen først plikter å rapportere om eksisterende selgere innen 31. januar 2028.

Plattformen skal innen samme frist (dvs. innen 31. januar i året etter det året selgeren ble identifisert som en rapporteringspliktig selger) gi selgeren kopi av opplysningene, jf. modellreglene del III A nr. 2. Etter skatteforvaltningsforskriften § 7-12-1 er den generelle fristen for å gi skattepliktig kopi av opplysninger som er innrapportert etter kapittel 7 den 15. februar året etter skattleggingsperioden med unntak for opplysninger etter skatteforvaltningsforskriften § 7-2. Det er derfor behov for å presisere i skatteforvaltningsforskriften § 7-12-1 at fristen er 15. februar året etter skattleggingsperioden med mindre annet er bestemt. For DPI foreslås det å innta i § 7-11-6 at fristen for å gi kopi til den skattepliktige er innen 31. januar i året etter det året selgeren ble identifisert som en rapporteringspliktig selger.

Det skal fremgå av kopien om det er gitt opplysninger til norske skattemyndigheter om at skattepliktig er skattemessig bosatt mv. i en annen stat eller jurisdiksjon. Kopien skal også inneholde skattepliktiges utenlandske identifikasjonsnummer. Skattepliktig skal orienteres om at norske skattemyndigheter kan utveksle opplysningene til utenlandske skattemyndigheter i henhold til overenskomst med fremmed stat, jf. skatteforvaltningsforskriften § 7-12-1 tredje ledd.

Det vises til forslag til skatteforvaltningsforskriften ny § 7-11-6.

5 IKRAFTTREDELSE OG OVERGANGSORDNING

Det foreslås at forskriftsendringene trer i kraft 1. januar 2026 og at første rapportering til skattemyndighetene skjer i 2027. For eksisterende selgere plikter plattformen først å gi opplysninger i 2028.

For å sikre at skattemyndighetene får opplysninger fra plattformer som i dag rapporterer etter den gjeldende ordningen med opplysningsplikt om utleie av fast eiendom etter skatteforvaltningsloven § 7-5 åttende ledd for inntektsåret 2026, har departementet foreslått en overgangsordning slik at disse plattformene skal omfattes av den gjeldende ordningen også for 2026 (med rapportering i 2027).

En slik overgangsordning foreslås regulert i skatteforvaltningsforskriften ny § 7-11-7 slik at plattformen kan velge om opplysningene skal gis etter DPI eller etter den gjeldende ordningen for inntektsåret 2026.

Det vises til forslag til overgangsregler i skatteforvaltningsforskriften ny § 7-11-7.

6 KONSEKVENSER AV FORSLAGET

Når det gjelder de økonomiske og administrative konsekvensene og personvernkonsekvensene av forslaget, vises det til [Finansdepartementets vurderinger i høringsnotatet av 28. juni 2024 punkt 7.](#)

7 FORSLAG TIL FORSKRIFTSENDRING

I forskrift 23. november 2016 nr. 1360 til skatteforvaltningsloven (skatteforvaltningsforskriften) foreslås følgende endringer:

I

Delkapittel § 7-5 skal lyde:

§ 7-5 Kjøp, salg, *formidling*, leie, utbetalinger mv

Ny § 7-5-2 skal lyde:

§ 7-5-2. Opplysningsplikt for ikke digital formidling av utleie av fast eiendom

For den som formidler utleie av fast eiendom hvor betaling for formidlingen er knyttet til gjennomførte transaksjoner, gjelder opplysningsplikten i §§ 7-11-1 til 7-11-3, 7-11-5 og 7-11-6 tilsvarende så langt den passer dersom formidlingen ikke har skjedd gjennom en digital plattform. Det samme gjelder for den som på vegne av utleier inngår kontrakt om utleie av fast eiendom hvor betaling for tjenesten er knyttet til gjennomførte transaksjoner.

§§ 7-5-3 til 7-5-5 oppheves.

§ 7-5-18 første ledd nytt annet punktum og nytt annet ledd skal lyde:

§ 7-5-18. Hvem som har opplysningsplikt

(1) Formidler av drosjetjenester skal gi opplysninger etter reglene i § 7-5-18 til § 7-5-21 om tilknyttede løyvehavere som nevnt i yrkestransportloven § 9 første ledd. *Formidlere av drosjetjenester som anvender digitale plattformer og som har løyvehavere skattemessig*

hjemmehørende i land som Norge har avtale om automatisk utveksling av opplysninger med, skal i tillegg gi opplysninger om disse etter § 7-11-1 til § 7-11-6.

(2) Digitale formidlere av drosjetjenester hjemmehørende i land som har gjennomført tilsvarende regler som i skatteforvaltningsloven § 7-11 og som har avtale om automatisk utveksling av opplysningene med Norge, er unntatt fra opplysningsplikten i første ledd.

Skatteforvaltningsforskriften ny § 7-11 skal lyde:

§ 7-11 Opplysninger fra digitale plattformer

§ 7-11-1. Hvem som er opplysningspliktig

(1) Opplysninger etter dette kapittel skal gis av digitale plattformer som gjennom tjenesten formidler utleie av fast eiendom, utleie av transportmidler, salg av tjenester og salg av varer mot vederlag.

(2) Opplysningsplikten etter første ledd gjelder ikke for digitale plattformer som

- a. er skattemessig hjemmehørende i et land med tilsvarende regler som skatteforvaltningsloven § 7-11 og som Norge har avtale om automatisk utveksling av opplysningene med
- b. på forhånd og årlig godtgjør at de bare har utleiery, tjenesteytere eller selgere som er unntatt fra opplysningsplikt etter § 7-11-2 annet ledd
- c. bare har opplysningsplikt etter § 7-5-18 første ledd første punktum.

§ 7-11-2. Opplysningspliktens omfang

(1) Det skal gis opplysninger etter § 7-11-3 andre og tredje ledd for hver utleier, tjenesteyter eller selger som i løpet av skattleggingsperioden er registrert på plattformen og gjennom plattformen har leid ut fast eiendom eller transportmidler eller solgt varer eller tjenester og fått betalt eller kreditert vederlag for dette i skattleggingsperioden. Opplysningene skal gis for hvert kvartal i perioden 1. januar til 31. desember i skattleggingsperioden.

(2) Det skal ikke gis opplysninger om

- a. offentlige virksomheter
- b. børsnoterte selskaper
- c. hoteller hvor det er formidlet mer enn 2 000 utleietilfeller for en fast eiendom i løpet av skattleggingsperioden

- d. selgere av varer som har hatt færre enn 30 salg i løpet av skattleggingsperioden og hvor samlet vederlag som er betalt eller kreditert ikke overstiger EUR 2 000.
- (3) For utleiery, tjenesteytere eller selgere som ikke er skattemessig hjemmehørende i Norge, skal det gis opplysninger om de som er hjemmehørende i, og faste eiendommer som ligger i, land som Norge har avtale om automatisk utveksling av opplysningene med. Uavhengig av hvor utleieren anses skattemessig hjemmehørende, skal det likevel gis opplysninger om alle faste eiendommer som leies ut i Norge.
- (4) Skattekontoret kan bestemme at opplysningspliktige som for skattleggingsperioden ikke har identifisert selgere som det skal gis opplysninger om, skal gi opplysninger om dette.

§ 7-11-3. Opplysningspliktens innhold

(1) Den digitale plattformen skal gi opplysninger om

- a. den digitale plattformens navn, adresse, organisasjonsnummer eller skatteregistreringsnummer (TIN) og firmanavnet på plattformen
- b. eventuelt navn, adresse og organisasjonsnummer eller skatteregistreringsnummer (TIN) på den som gir opplysninger på vegne av den opplysningspliktige.
- c. den enkelte selgers, utleiers eller tjenesteyters navn, primæradresse med landkode, fødselsnummer (ev. fødselsdato), D-nummer, organisasjonsnummer eller skatteregistreringsnummer (TIN) og hvilket land som har utstedt dette.
- d. det unike identifikasjonsnummer eller referansenummer til den bankkonto eller en annen lignende betalingskonto hvor vederlaget blir betalt eller kreditert. Står kontoen i en annens navn, skal det gis identitetsopplysninger etter bokstav c som gjelder kontoinnehaveren.

(2) Ved salg av tjenester, salg av varer og utleie av transportmidler skal det for den enkelte selger, utleier eller tjenesteyter gis opplysninger om

- a. hva som er formidlet
- b. antall salg og utleietilfeller som er betalt eller kreditert
- c. samlet vederlaget som er betalt eller kreditert etter fradrag som nevnt i bokstav d
- d. samlet gebyr, kommisjoner eller skatter som er forhåndsbetalt eller trukket av plattformen.

(3) Ved utleie av enhver type fast eiendom skal det for hver eiendom og hver utleid enhet på eiendommen gis opplysninger om

- a. type eiendom
- b. adresse, herunder landkode, til hver utleid enhet/eiendom samt gårds- og bruksnummer
- c. antall dager hver enhet/eiendom har vært leid ut

d. samlet vederlag som er betalt eller kreditert for den enkelte enhet/eiendom etter fradrag som nevnt i bokstav e

e. samlet gebyr, provisjoner eller skatter som er forhåndsbetalt eller trukket av plattformen per utleid enhet/eiendom.

(4) Vederlaget skal oppgis i den valuta det ble betalt eller kreditert i og med valutakode. Alle beløp skal også oppgis i hele norske kroner. Ved omregning av beløp i fremmed valuta til norske kroner skal Norges Banks kurser eller annen offentlig vekslingskurs benyttes. Er vederlaget betalt eller kreditert i en annen form enn ordinær valuta, skal vederlaget rapporteres i norske kroner omregnet eller verdsatt på en konsekvent måte.

§ 7-11-4. Selgergjennomgang

(1) For å avgjøre om en selger, utleier eller tjenesteyter er unntatt fra plattformens opplysningsplikt etter § 7-11-2 annet ledd bokstav a og b kan den opplysningspliktige benytte offentlig tilgjengelige opplysninger eller en bekreftelse fra virksomheten selv. For å avgjøre om en selger er unntatt etter § 7-11-2 annet ledd bokstav c og d kan den opplysningspliktige legge til grunn opplysninger fra sine egne tilgjengelige registre.

(2) Den opplysningspliktige skal innhente og verifisere opplysninger som nevnt i § 7-11-3 første ledd bokstav c om hver enkelt selger, utleier eller tjenesteyter som i løpet av skattleggingsperioden har vært registrert på plattformen for levering av utleie av fast eiendom, utleie av transportmidler, salg av varer eller salg av tjenester og opplysninger om adressen til hver fast eiendom/enhet som tilbys for utleie, jf. § 7-11-3 tredje ledd bokstav b.

(3) Den opplysningspliktige kan velge å bare gjennomgå selgere, utleiere eller tjenesteytere som det skal gis opplysninger om, jf. § 7-11-2 første ledd første punktum.

(4) Opplysninger som gjelder

a. nye selgere, utleiere eller tjenesteytere skal senest verifiseres 31. desember i det første året plattformen er opplysningspliktig ved å bruke all tilgjengelig informasjon.

b. eksisterende selgere, utleiere eller tjenesteytere skal verifiseres innen utgangen av den andre skattleggingsperioden etter at reglene trådte i kraft eller rapporteringsplikt oppstod ved å bruke all elektronisk søkbar informasjon.

(5) Får den digitale plattformen informasjon om at registrerte opplysninger om en selger, utleier eller tjenesteyter eller en fast eiendom er ufullstendige eller uriktige, må opplysningene verifiseres på nytt ved å bruke pålitelige opplysninger fra uavhengige kilder.

(6) Gjennomgangen er gyldige i tre år etter at opplysningene om selger, utleier eller tjenesteyter ble innhentet og verifisert. Dersom det er grunn til å tro at de innhentede opplysningene er upålitelige eller uriktige, skal opplysningene gjennomgås tidligere med sikte på å avklare dette.

(7) Dersom selger, utleier eller tjenesteyter ikke har gitt opplysningene som kreves etter § 7-11-3 første ledd bokstav c innen to måneder etter at den opplysningspliktige etterspurte de påkrevde opplysningene, skal den opplysningspliktige utelukke vedkommende fra tjenesten eller holde tilbake vederlag for formidlede varer eller tjenester inntil opplysningene er gitt.

(8) Den opplysningspliktige kan inngå avtale med tredjepart om å utføre verifiseringen etter denne bestemmelsen. Tredje punktum i § 7-11-5 gjelder tilsvarende. En annen digital plattform som er på samme plattform som den opplysningspliktige, og som er hjemmehørende i et land Norge har avtale om automatisk utveksling av opplysningene med, kan foreta verifisering etter dette landets regler dersom disse er vesentlig sammenfallende med bestemmelsen her.

(9) Den opplysningspliktige skal oppbevare dokumentasjon som viser hvordan en selger, utleier eller tjenesteyter er identifisert. Dokumentasjonen skal oppbevares i minst fem år etter utløpet av inntektsåret. Når det foreligger ny dokumentasjon, skal dokumentasjon som har betydning for opplysningsplikten for tidligere skattleggingsperioder oppbevares i minst fem år etter utløpet av inntektsåret.

§ 7-11-5. Flere opplysningspliktige for samme forhold

Har flere digitale plattformer på samme plattform opplysninger om samme selger, kan de avtale at opplysningene skal gis av en av dem. Dette gjelder også for digitale plattformer hjemmehørende i et land Norge har inngått avtale om automatisk utveksling av opplysningene med og dette landets regler er vesentlig sammenfallende med bestemmelsene her, forutsatt at rapporteringspliktig selger, utleier eller tjenesteyter også er hjemmehørende i et slikt land. Slik avtale fritar ikke den opplysningspliktige for tvangsmulkt eller overtredelsesgebyr etter skatteforvaltningsloven § 14-1 og § 14-7 dersom opplysningsplikten ikke blir oppfylt.

§ 7-11-6. Levering av opplysninger

Opplysningene skal gis elektronisk innen 31. januar året etter skattleggingsperioden. Den digitale plattformen skal innen samme frist gi selger, utleier eller tjenesteyter kopi av de innrapporterte opplysningene.

§ 7-11-7. Overgangsordning

Digitale plattformer som gir opplysninger om formidling av utleie av fast eiendom etter skatteforvaltningsloven § 7-5 åttende ledd, skal gi opplysninger etter denne bestemmelsen for skattleggingsperioden 2026. Plattformen kan i stedet velge å gi opplysninger etter skatteforvaltningsloven § 7-11.

§ 7-12-1 første ledd første punktum skal lyde:

Skattepliktig skal ha kopi av opplysninger som er gitt etter dette kapittel innen 15. februar året etter skattleggingsperioden *med mindre annet er bestemt. For opplysninger etter § 7-2-1 til § 7-2-11, gjelder reglene i § 7-12-2.*